

12e tref Mark 7:31-37
Västerslättskyrkan 20060903

I dagens text uppfylls ett av de gammaltestamentliga löftena om den kommande Messias: *Han kommer själv för att rädda er. Då skall de blindas ögon öppnas och de dövas öron höra.* Jes 35:4-5

Vi hörde hur Jesus möter en man i mänsklig tragedi. En man som var döv och som hade så svårt att tala, när han försökte att tala så blev det mest bara skrämmande oljud. Hela hans väsen gjorde att folk blev rädda för honom. Han var isolerad från andra.

Så kom Jesus vägen fram och man passade på att föra mannen till Jesus och som ni hörde så botade Jesus honom på ett sätt som kan verka underligt. Han tog mannen avsides, satte sina fingrar i hans öron och spottade och rörde vid hans tunga och såg upp emot himmelen och sa till honom Effata och så skedde undret. Inte behövde han gå till någon talpedagog, nej det står att han omedelbart kunde tala riktigt. Han kunde också omedelbart förstå allt det han hörde. Nog var det ett under.

Det Jesus gjorde med mannen kan verka konstigt. Men när vi tänker efter, så är det hela inte så konstigt. Jesus tar honom avsides för att få kontakt med honom och med enkla handlingar visar Jesus vad han vill göra med honom. Jesus använder sig av ett teckenspråk, han visar honom att han vill ge honom hans hörsel och talförmåga, men han visar också varifrån hjälpen kommer när han ser upp emot himmelen där Gud finns. Det var så enkelt att

den dövstumme förstod vad Jesus menade och Jesus säger åt honom Effata, upplåt dej och undret skedde. När vi läser en sån här text om Jesu under, så ska vi veta att han är densamme idag. Han är också idag en undrens Gud. Men det finns också en fara när människor tänker, det är väl bara att människor ber tillräckligt länge och tror så ska undret ske. Det är en fråga som drivit många människor in i den djupaste förtvivlan. Därför ska vi läsa skriftens undervisning om Jesu helbrägdagörelser. Det fanns många sjuka på Jesu tid, t ex vid Betesdas damm, men Jesus botade bara en av dem, han botade inte alla.

Inte ens Paulus, som fick vara med om att så många fick ta emot helbrägdagörelsens gåva, blev botad från den sjukdom som plågade hans kropp. När han bett tre gånger till Herren om att själv få bli frisk, så får han svaret: *"Min nåd är allt du behöver."* Ja, i svagheten blir kraften störst. 2 Kor 12:9

Gud kan ha en mening även med sjukdomen, även om vi inte kan se det. Att orka bära en sjukdom eller handikapp är ett stort under. Hans mål är ju att alla människor ska bli frälsta.

Gud vill på allt sätt väcka oss människor. När en människa ännu inte har blivit uppväckt kan hon liknas vid en dövstum. Hennes tal i andliga ting är helt utan innehåll och hon kan inte höra eller ta emot Guds ord. När hon sitter där i kyrkan så sitter hon där precis som en döv. Ordet får ingen ingång. Guds lag rör inte hennes samvete, även om det pekar på direkta synder som finns

där t ex stölder, förtal och lögn. Men inte hellre evangeliet rör människan att Jesus blev dödad för hennes synder. Det är som Jesus säger när han citerar det gamla testamentet: *Ni skall höra med era öron men ingenting förstå och se med era ögon men ingenting uppfatta. Ty detta folks hjärta är förstockat. De är tröga att höra med sina öron och de tillsluter sina ögon, så att de inte kan se med sina ögon eller höra med sina öron eller förstå i sitt hjärta och omvända sig och bli botade av mig.* Matt 13:14-15

Men när människan väcks börjar hon att uppfatta Guds röst i predikan och i skriftens ord. Synd, dom och förtappelse blir nu ett blodigt allvar. Hon ser att hon inte har något att komma med till den Gud som förmår att stryka ut den allra minsta lilla synd. Hon kan inte ens prestera tro. Då först kan hon uppfatta evangeliet om Jesus Kristus. När en människa kommer i verklig nöd för sin egen synd, så sträcker hon sig efter den hjälp som erbjuds henne. Hon förstår mer och mer att det enda som kan rädda henne är att Jesus Kristus, Guds son har lidit, dött och uppstått för henne och att det därför finns förlåtelse för alla hennes synder.

Denna förändring hos människan sker när Jesus säger sitt mäktiga Effata Upplåt dig. Kämpa inte längre med att hålla igen hjärtats dörr, utan upplåt den, så att synd och otro må drivas ut genom syndabekännelsen och Jesus få träda in i hjärtat och fylla det med tron på evangeliet.

Detta är ett underverk, ännu större än det han gjorde med den dövstumme.

Har det undret fått ske med dej som kommit hit till kyrkan idag? Har Jesus fått lösa din tungas band så att du kan bekänna synden i ditt liv? Har Jesus fått öppna dina öron så att du kan höra och ta emot det eviga evangeliet att din synd är försonad i Jesus Kristus på Golgata kulle en gång för alla, att blodet gäller, Jesu Kristi dyrbara blod, som renar dej från alla synder. Ja då kan inte tungans band vara låsta längre, utan från din mun kommer en lovsång till levande Gud, att du får vara renad från alla synder fel och brister i kraft av Lammets blod, det Lamm som var slaktat från världens begynnelse.

Men finns du här i kyrkan idag som inte fått ta emot frälsningen i Jesus Kristus eller lämnat tron, så vill Jesus än i dag sucka till sin himmelske Fader: Effata! Upplåt dig” Upplåt dig så att Jesus får gå in i ditt hjärta och hålla måltid med dig och du med honom. Jesus ger dig då som gåva tron. Jesus ger dig allt, syndernas förlåtelse, liv och salighet. Så får du lovsjunga Herrens namn, bekänna Herren inför världen. Det heter ju *Ty om du med din mun bekänner att Jesus är herre, och i ditt hjärta tror att Gud har uppväckt honom från de döda, skall du bli räddad. Hjärtats tro leder till rättfärdighet och munnens bekännelse till räddning.*

Rom 10:9-10

Detta är den frihet som vi får äga i Jesus